

Біографія

Оноре Де Бальзак

Презентацію виконав

Отрочество

Оноре де Бальзак народився в місті [Тур 20 травня 1799](#). Дід його був [селянин](#), а батько «вийшов у люди» і перетворився з «Бальса» на «Бальзака», додавши до свого прізвища шляхетну частку «де». Змалку мати не цікавилася дитиною і влаштувала його в інтернат. У сім років Оноре почав навчання у Вандомському училищі. Йому там не дуже подобалось: предмети викладали абияк, а дисципліна була сувора. Бальзак не був першим учнем, хоча багато читав і захоплювався писанням. Після того як хлопчик захворів (1814), батьки забрали його додому. [1814](#) родина Бальзаків оселяється в [Парижі](#). Оноре продовжив навчання у приватних школах, відвідував лекції в [Сорбонні](#), всесвітньо відомому [університеті](#), відвідував практику в [адвокатській](#) конторі. Вже за тих років Бальзак відчув на собі французьку дійсність



Складні часи

Заглиблення в «прозу» життя посилювалось ускладненням власних матеріальних обставин. 1819 батько Бальзака залишив службу без пенсії, й Оноре, того самого року отримавши диплом юриста, був змушений заробляти собі на хліб. Професія адвоката його не приваблювала. Він мріяв про письменницьку діяльність. Родина не ставала йому на заваді, навіть посильно йому допомагала: на сімейній нараді ухвалено встановити Оноре випробний термін тривалістю два роки та фінансувати його. За той час він мав довести, що в нього є справжнє покликання до письменництва і що він здатний створити значний твір. Бальзак спробував догодити умовам угоди, написавши віршовану драму «Кромвель». І жанр, і естетика твору не відповідали хисту Бальзака. До того ж він робив тільки перші кроки на літературній ниві і не мав досвіду. Отже, твір, попри докази талановитості його автора, виявився невдалим.

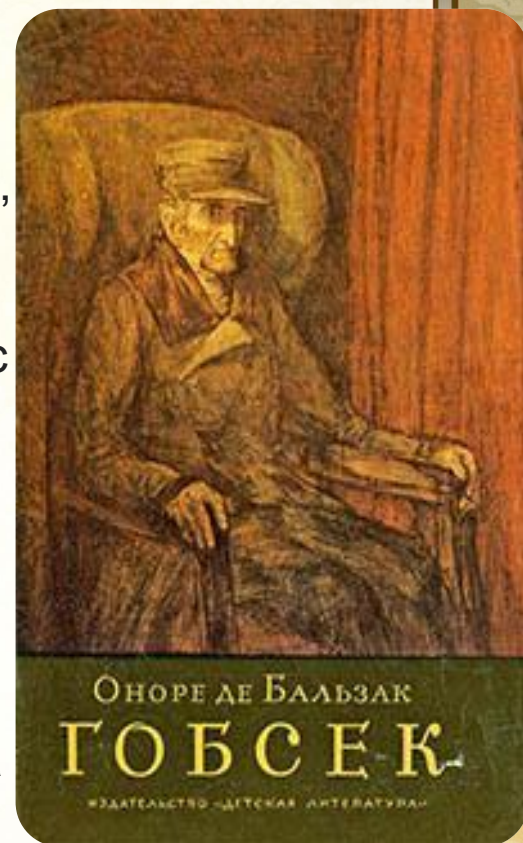
Перші спроби

З 1821 Бальзак жив у Мансарді, спілкувався з журналістами і створив низку модних тоді [«готичних романів»](#), спочатку в співавторстві, а потім самостійно. В них можна побачити набір прийомів і тем, властивих такому типу літератури: руїни замків, таємниці, кістяки та небесно чисте [кохання](#). Ці твори теж не принесли Бальзакові бажаних грошей, але відіграли позитивну роль у становленні письменника: саме на них він вигострював свою майстерність, щоб в [1829](#), коли з'явився роман [«Останній шуан»](#), увійти до французької літератури одним з її найоригінальніших авторів. Двадцять років багато в чому ускладнили життя Бальзака. Боротьба з [кредиторами](#) — одна з найпопулярніших тем [анекдотів](#), пов'язаних з його ім'ям. Аби позбутися [боргів](#), Бальзак писав безупинно, створюючи роман за романом, працюючи по 16 годин на добу та одержуючи [аванси](#) від видавців за ненаписані твори. Крім того, він був світською людиною, завойовував серця жінок, мав славу трохи кумедного [«денді»](#). Встигнути скрізь він міг тільки завдяки життєлюбності і працьовитості, які, мов потік, нуртували і виливались на сторінки його книжок.

Створення «Гобсек»

Згодом письменник використовує «фізіологічний нарис» для створення своїх [новел](#). Саме так виник його всесвітньо відомий твір [«Гобсек»](#)

Гобсек ([фр.](#) *Gobseck*) — [роман Оноре де Бальзака](#), надрукований уперше у [1830](#). Пізніше повість увійшла до циклу [«Людська комедія»](#) як частина «Сцен приватного життя». Основною темою твору є влада грошей, а основним персонажем, навколо якого побудована [фабула](#) — [лихвар](#) Гобсек. Повість спочатку була надрукована у [1830](#) частинами (en ébauche) в журналі [«Ля Мод»](#) під назвою «Лихвар», потім окремим томом у видавництві мадам Делоне під новою назвою «Небезпека непослуху». У 1835 назва змінилася на «Батечко Гобсек», теперішня назва «Гобсек» утвердилася з виходом у світ «Людської комедії» в 1842.



Бальзак і Україна

У 1832 р. письменник отримав листа, що надійшов з Одеси за підписом «Іноземка» з приводу його роману «Тридцятирічна жінка». Авторка послання була багата поміщиця [Евеліна Ганська](#), власниця маєтку поблизу [Бердичева](#). Письменник почав листування з жінкою, а згодом зустрівся з нею у Швейцарії. Ганська була вродливою вельможною жінкою. Між письменником і нею зав'язались дружні стосунки, які невдовзі переросли в справжнє кохання. Вони не могли одружитись, адже Евеліна мала чоловіка. Венцеслав Ганський помер у 1841 р., але закоханим через різні обставини довелось чекати на вінчання ще дев'ять років. Вони зустрічались у різних містах і країнах Європи: у Швейцарії, Відні, Дрездені, Санкт-Петербурзі, а зрештою одружились у Бердичеві. Бальзак двічі відвідував Україну: у вересні 1847-січні 1848 р. і протягом останніх місяців 1849-го до квітня 1850 року. Окрім Верховні, маєтку Ганської, він кілька разів був у Бердичеві. Україна вразила його своїми полями і родючою землею.

«...Це пустеля, царство хлібів, ці мовчазні прерії Купера, — захоплено зазначав він. — Тут починається український чорнозем, шар чорного і тучного ґрунту завтовшки футів п'ятдесяти, а іноді навіть і більше. Його ніколи не угниють...»

Бальзак і Україна

Разом з Ганською Бальзак відвідав Київ і так описав його красу і велич у листі до Лори де Сюрвіль: «...Ось я і побачив цей Північний Рим, це татарське місто з трьомастами церквами, з багатствами Лаври і Святої Софії українських степів. Добре поглянути на це ще разок...».

У [1847](#), [1848](#) і [1850](#) роках відвідав [Київ](#) (загалом було 6 візитів письменника до Києва). Зупинявся у будинку польських [магнатів Ганських](#) на [Печерську](#) (неподалік теперішньої [вулиці Липської](#)), почав писати нарис [«Лист про Київ»](#). Бував у [Контрактовому будинку](#) на [Подолі](#) під час контрактових ярмарків.

Тривалий час жив у селі [Верхівня](#) (нині Житомирської області), в маєтку [Ганських](#) (з осені 1847 по лютий 1848 року та з осені 1848 року по квітень 1850 року).

Наприкінці вересня [1848](#), їдучи до Е. Ганської до с. [Верхівня](#), чекаючи вирішення прикордонних формальностей, на 4 дні зупинився у містечку [Вишнівець](#) (нині смт [Збаразького району Тернопільської області](#)) в [палаці князів Вишневецьких](#), де жила дочка Ганської Анна, заміжня за графом [Ж. Мнішеком](#). Враження про Вишнівець виклав у листах до [Е. Ганської](#) в Париж, назвавши, зокрема, палац і парк на березі [Горині](#) «польським Версалем» і запропонувавши проекти вивезення з Вишнівеччини деревини для будівництва залізниці та спорудження тут ставків, суконної фабрики.

У [1850](#) році одружився з [Евеліною Ганською](#). Вінчання відбулося [2 березня 1850](#) року в [костьолі Святої Варвари](#) міста [Бердичів](#).